

skyldes et pres fra arbejdsgiverne. Jeg tror, det samfundsmæssige pres og kønsrollemønstret er lige så afgørende, og det er også et spørgsmål om, hvilke lønninger man har osv. Der er en lang række faktorer, der spiller ind, og som nødvendiggør, at vi bliver nødt til at gribe direkte ind for at få udviklingen i den rigtige retning, i stedet for at den, som tilfældet har været indtil videre, fortsætter i den forkerte retning.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Tak for svaret.

Nu siger hr. Arbo-Bæhr, at han faktisk nærmest ved, men i hvert fald tror, at alle forslagsstillerne sætter familielivet meget højt, og at det ikke kun er spørgsmålet om ligestilling, men faktisk også spørgsmålet om barnets tarv og familielivet, som jeg også sætter meget højt, der er baggrunden for, at de fremsætter forslaget. Men jeg vil bare bede hr. Arbo-Bæhr bekræfte, at undersøgelsen fra DJØF rent faktisk siger, at det kun er 6 pct. af mændene, der finder, at det er arbejdsgivernes holdning, der er en barriere for at finde den ideelle løsning, altså at det kun er 6 pct., man taler på vegne af, når man vil gribe så voldsomt ind i familielivet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg prøvede før, og nu vil jeg prøve igen, at gøre opmærksom på, at for det første dækker undersøgelsen fra DJØF ikke hele arbejdsmarkedet, og for det andet er det ikke kun et spørgsmål om et direkte pres fra arbejdsgiveren. Der er en lang række ting, der betyder noget.

Vi kan se, at resultatet på bundlinjen er, at i dag tager kvinderne 96 pct. af alle de barselorlovgiver, som bliver taget, og derfor er vi – ud fra alle de argumenter, som er kommet frem, også fra De Konservatives ordfører – nødt til at se på, hvilken betydning det har for ligestillingen på arbejdsmarkedet, og i øvrigt også, hvilken betydning det har for ligestillingen af mænds og kvinders forhold til deres børn. Det er derfor, jeg siger, at vi er nødt til at gøre noget aktivt i stedet for bare at vente. Vi er nødt til at gøre noget aktivt for at få løst problemet, og det er det, forslaget går ud på.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg vil sådan set blot lige bede Enhedslistens ordfører bekræfte, at der i bemærkningerne til

vores beslutningsforslag står, at en mere lige barselorlovfordeling skal ske af hensyn til familierne og børnene, og at det i hvert fald er den helt klare førsteprioritet. Inden nogle af de andre fordele nævnes, er familierne og børnene nævnt som en hovedprioritet og hovedargumentet for, at det er et godt forslag.

I øvrigt har Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, ikke ret i, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr er den første, der har nævnt det. Jeg tilkendegav også klart i min ordførertale, at forslaget er fremsat af hensyn til børnene, fordi det vil give en mere tryk opvækst, når de har et tættere forhold til både far og mor.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For det første vil jeg godt bekræfte, at det, som fru Kirsten Brosbøl læste op, står i bemærkningerne, og for det andet vil jeg lade det være op til referatet. Jeg tror selvfølgelig, at referatet vil bekræfte, at fru Kirsten Brosbøl selvfølgelig også har nævnt spørgsmålet om børnenes og familiernes tarv i denne sammenhæng.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 15.40

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, hvorfor der er fire partier og dermed et meget stort mindretal her i Folketinget, der har fremsat dette forslag. Det har vi for det første af hensyn til børnene, fordi vi mener, at børnene har en ret til også at være sammen med deres fædre, mens de er små, og for det andet for at sikre og styrke fædrenes retsstilling. Vi mener, det er dybt problematisk, at der her i 2006 findes en lovgivning, hvor manden som far er stillet så svagt, som han er.

2 uger er øremærket til faderen, og vi ved, at fædre bruger de 2 uger. For ganske få år siden fik fædre 2 uger ekstra, så de nu havde 4 uger, og det virkede meget positivt, forstået på den måde, at rigtig mange fædre benyttede sig af det. Men så valgte den nuværende regering og dens støtteparti, Dansk Folkeparti, at fjerne de 2 uger, idet de sagde: Det skal vi ikke have noget af, nej tak. At fædre er glade for det, er ikke vores bord, forældrene skal have det såkaldt frie valg. Men det er jo en fælde på dette område.

Der er en tredje årsag til, at vi har fremsat forslaget, og det er beskyttelse af kvinderne. I takt